

ESQUERRA REPUBLICANA

DE CATALUNYA:

CONSELL DIRECTIU A FRANÇA

SECRETARIAT PERMANENT PERPINYA

CIRCULAR

Núm. 12

Destinada als Organismes del Partit

LA SITUACIO INTERNACIONAL " "

" " " " I EL NOSTRE PROBLEMA

Cada dia esdevé més evident que en les nostres continues exhortacions a la serenitat, a la comprensió de la sèrie d'etapes que reclama l'afer espanyol, no ens moviem en el terreny de les hipotesis gratuïtes, sino que interpretavem degudament la posició internacional del nostre problema. Ja hem dit més d'una vegada que que psicologia especial de l'exiliat el pre-disposa als entusiasmes excessius i a les negacions excessives. I que el deure dels dirigents de l'exili, el seu deure primordial, és el de no caure en aquest estat d'esperit, morbos i desfigurador, que impossibilita de copsar amb certesa els fets reals i les perspectives reals.

Aquella antiga expressió, tan utilitzada de "tot o res", pot molt bé aplicar-se a la manera com l'exiliat actual acull generalment les notícies referents al seu país. Aquestes notícies solen també representar per a ell una mena de "tot o res". Una notícia favorable ha de voler dir: "Demà a casa". Una contrarietat o l'absència, durant vuit dies, de bones noves, ha de voler dir: "No hi ha res a fer". Contra aquesta actitud equivocada, que vol desconèixer l'actual perspectiva internacional, hem protestat una i altra vegada. I seguirem protestant-ne, a l'ensens que no ens cansarem de demanar un veritable esforç d'objectivitat.

Hem anat dient, des d'aquestes "Circulars", que la nostra posició optimista en relació a l'aspecte internacional del problema espanyol, es recolzava en la necessitat, per part del bloc anglo-saxó i del bloc eslau, d'eliminar el franquisme i de facilitar una solució democràtica a la Península; necessitat sentida per un i per altre bloc, davant d'una realitat indiscutible: l'opinió mundial és contrària a la permanència del franquisme. També dèiem, però, que, ens plagui o ens desplagui, la solució del problema espanyol estava supeditada a una molesta successió d'"etapes", i a l'establiment d'un mínim d'harmonia en les relacions internacionals de l'actual post-guerra.

Tot-hom ha pogut donar-se compte que hem avançat en el camí de les "etapes". La darrera Assemblea general de les Nacions Unides ha inaugurat, per bé que timidament, l'entrada en el te-

rreny de les condemes "efectives" arreconant les simples condemes morals, que després d'un llarg assaig s'han revelat com a perfectament estèrils. I més; la moçio aprobada per una gran majoria, encarregant al Consell de Seguretat d'adoptar noves mesures condemnatories si el franquisme continua subsistent és molt interessant i molt prometedora des de tots els punts de vista.

El camí efectiu ha estat ja encetat, i l'organisme mundial no podrà deixar de seguir-lo fins a conseguir l'en-derrocament del dictador espanyol. No ens entusiasmem excessivament, ni minimitzem tampoc els aspectes favorables; limitem-nos a reconèixer la realitat.

Al mateix temps, per primera vegada -després de la fi de les hostilitats - en aquestes darreres setmanes han aparegut símptomes d'apaigavament i de col·laboració entre les grans potències mundials. La nova fescmia que puguin prendre les relacions internacionals, més comprensiva i menys aguda, no pot deixar d'afavorir-nos. És cert que el problema espanyol està vinculat a la liquidació de la guerra i a la organització de la pau; però també ho és que les línies programàtiques d'aquesta organització de la pau, no han començat a aparèixer fins a una data molt recent. I -repetim-ho - si la tivantor segueix atenuant-se i el clima de mútues concessions segueix estabilitzant-se, no dubtem que la nostra posició se'n beneficiarà, i que la caiguda del franquisme es veurà accelerada.

Acaben amb una observació cabdal: en relació al nostre problema, no existeix un aspecte exterior completament desconectat de l'aspecte interior. Els dos es complementen, i hauran de complementar-se cada dia més. Seria un error girar-se d'esquena a la situació internacional; seria també un error esperar-ho tot d'ella.

La nostra actúació també compta; en el que modestament ens pertoca, nosaltres l'estudiarem i la precisarem, l'actitud a adoptar, en el Ple del Partit que es celebrarà el 12 del proper mes de gener.

o - o - o
| | | | | | | | | |
- - - - -
| | | | | | | | | |
o - o - o

FRANCO VOL LA MONARQUIA

A CONDICIO QUE ELL EN SIGUI L'AMO...

S'esperava amb certa curiositat el primer d'abril d'enguany. En aquesta data, aniversari de la fi de la guerra espanyola, Franco ha fet les grans professions de fè i, els darrers anys, les maniobres i les reculades més diverses per tal d'anar-se aguantant en el Poder.

Val a dir que ningú pot afirmar que el Caudillo hagi mancat a la tradició. Després de la diatriba habitual contra els seus enemics, Franco anuncia el retorn de la Monarquia... però es reserva el dret de designar el rei. El projecte de llei és una barreja pintoresca de monarquisme aigualit i de cabdillisme exacerbant. En realitat, el Dictador s'assegura la permanència de manera indefinida i serà ell qui proposarà a les Corts la persona susceptible de substituir-lo. Aquesta persona no seria necessàriament de sang reial, però podria ésser aquella que "per les seves capacitats, el seu prestigi i eventualment el suport de la nació, serà considerada més apta." A més, l'acord per aquesta designació deurà assolir-se mitjançant, almenys els dos terços de vots dels membres de les Corts designades pel Dictador.

La reacció immediata a la maniobra del "Caudillo" no s'ha fet esperar. Pel que respecta als monàrquics, la consideren francament inacceptable. En realitat el caràcter imperatiu i l'equivoc amb què juga Franco, impossibiliten que aquests puguin acceptar una solució que els hipotecaria de manera irremediabile davant el futur i els lligaria indissolublement a un home i un règim que tothom condemna. D'aquí que el Pretendent no hagi volgut acceptar ni el diàleg, "car aquesta decisio afecta l'essència mateixa del principi monàrquic."

Es evident que Franco ha fet una falsa maniobra. Ho palesa el fet que en els mitjans internacionals la seva declaració ha estat acollida de manera inequívoca. Enmig la ironia dels uns, la indignació dels altres, i el fàstic de la majoria, s'afirma rodonament que l'actitut de Franco no farà canviar en el més mínim l'oposició al règim de Dictadura que sofreix el poble espanyol. A Washington una personalitat del Departament d'Estat ha declarat: "La nostra posició no ha pas canviat i continuem esperant que les principals personalitats espanyoles d'esperit liberal i patriòtic ben aviat podran assolir la dimissió de Franco, la dissolució de la Falange i l'establiment d'un govern interí que permeti al poble espanyol d'escullir lliurement el seu Govern i el seu Cap." Per la seva banda un portaveu del Foreign Office ha declarat: "La sola transformació que estem disposats a acceptar seria la desaparició de Franco i del seu Govern."

Remarquem que s'ha fet pública la maniobra franquista en el moment que es trobava a Londres el President del Govern de la República, senyor Rodolf Llopis. Aquest ha tingut una important con-

ferència amb el líder socialista Luis de Araquistain i amb el nostre amic Carles Pi i Sunyer. Tot seguit s'ha entrevistat amb les personalitats més destacades dels mitjans sindicalistes, treballistes i liberals anglesos. Finalment, remarcuem la conferència sostinguda amb el Sots-Secretari del Foreign Office, David Mac Neil, titular del Departament en l'absència de Mr. Bevin. A Mac Neil i altres personalitats de la política britànica el Cap del Govern haurà pogut dir-los quina era la posició dels antifranquistes i què opinaven de la recent maniobra.

No cal dir que en el camp republicà els comentaris no han tardat a produir-se. Unànimement es reconeix que Franco vol maniobrar de manera a assegurar-se la permanència al poder. La seva maniobra - com ha dit a Londres el President Llopis - és essencialment dilatoria. Però cal que la vigilància i, sobretot, l'agilitat i la rapidesa en actuar s'accentuin ara més que mai. Tota solució i en això tots estem d'acord - al marge de la voluntat popular comptaria amb l'oposició irreductible de l'opinió republicana. Això cal que ho sapiguem des d'ara tots aquells que segueixen de prop el desenvolupament de la situació del problema espanyol. I, en el nostre camp, que tots sapiguem possibilitar, en un àmbit d'amplitud cada vegada major, el gran front que ha d'acabar amb el règim.

--o - o - o--

ALS NOSTRES ORGANISMES

No se li escapa al Consell Directiu que els Comitès Locals i Departamentals estan queixosos de la manca d'informació i de contacte d'aquests darrers temps.

Aquest isolament s'ha produït també entre tots els organismes de direcció del Partit. A més de les actuals circumstàncies, dificultats econòmiques i d'ordre pràctic, motivades per la dispersió en què estem obligats, tots plegats, a viure, tendeixen a agreujar el malestar que la llargària del nostre exili i l'interrogant de la solució del nostre problema, ocasionen aquests neguits, ben naturals però que caldria canalitzar. Dintre de tots els Partits i organitzacions de casa nostra aquesta reacció és palpable, i és de lamentar, doncs surt al carrer en benefici dels detractors de la nostra causa. I encara ho és més, quan tots els esforços haurien d'anar encaminats a una gran superació i a crear un clima adient a treure millor profit de les coses que inevitablement s'hauran de produir a casa nostra.

Aquestes circumstàncies hem de creure que són passatgeres. Pel que respecta al nostre Partit, el Consell Executiu ha pres les mesures adequades a corregir les anomalies constatades aquests darrers temps; i el Consell Directiu, que sempre s'ha inspirat amb el pensament dels nostres Organismes, es farà ressò d'aquestes inquietuts, i vetllarà per a que en el termini més breu, obtinguin satisfacció; doncs si es vol superar aquesta situació, cal que tothom hi contribueixi. No és adoptant actituds personals i disolvents que s'enfortirà el nostre Partit i que aconseguirem sortir-nos de l'actual desorientació.

LA REUNIO DEL CONSELL DIRECTIU

A la reunió que el Consell Directiu a França celebrà a la ciutat de Tolosa, el mes de març darrer, s'estudiaren totes les qüestions polítiques i orgàniques plantejades després del Ple celebrat a Montpeller el passat mes de gener.

Hi assistiren els senyors Manuel Companys, Garcia-Castellet, Emilio Vigo, Santiago Vila, Miquel Galceran, Duran i Guàrdia, Joaquim Prat, i Jaume Altimira en representació de les JEREC. Els Srs. Joan Tauler i Melcior Bassas, que no pogueren assistir-hi, s'han solidaritzat amb totes les qüestions tractades.

El Secretariat Permanent donà compte de tots els afers de tràmit, i així mateix, de les propostes dels nostres Organismes adreçades al Consell Directiu.

Analitzant la posició política adoptada pel nostre Partit, el Consell Directiu a França ha vist amb satisfaccio que l'actitut d' E. R. de C. hagi permès d'aconseguir la constitucio de l'actual Govern de la República, impedit que la solucio que es buscava a la crisi del Govern Giral fos contrària al sentiment de la majoria dels exiliats, i que hauria pogut resultar contraproduent a la solucio favorable del nostre problema, lamentant, pero, que no s'hagi fet conèixer a temps, ni als Organismes del Partit, ni a l'opinio pública amb l'amplària necessària per a donar a aquesta encertada actitut tot el relleu que mereixia.

A continuació de l'informe del Tresorer del Partit, els reunits constataren la dificil situació econòmica del mateix, acordant reiterar al Consell Executiu l'aplicació dels acords presos al Ple de Montpeller, destinats a donar al Partit la base econòmica necessària per a que E. R. de C. pugui portar a terme la seva missió a l'exili. Per la seva banda, el Consell Directiu decidí aplicar l'augmentació de cinc francs per militant a la quota que els Comitès Locals i Departamentals aporten a la Caixa del Partit.

Per a resumir el conjunt de les inquietuts rebudes de diversos Comitès, que coincideixen amb el criteri del Consell Directiu - que al seu dia ja havia comunicat al Consell Executiu - els reunits acordaren trametre al Secretari General d' E. R. de C. senyor Josep Tarradellas, la lletra següent :

" Benvolgut amic:

Com ja sabeu, avui s'ha reunit el Consell Directiu del nostre Partit a França. Hem lamentat sincerament que no poguessiu assistir, vos o persona per vos delegada, a aquesta reunió. D'ací que creiem un deure informar-vos, amb prec que volgueu traslladar-ho als companys del Comité Executiu, dels principals aspectes que s'han examinat a aquesta reunió.

" En primer terme s'ha constatat la manca de nexa entre el Comité Executiu i el Consell Directiu a França. Això ha provocat,

" accentuant-lo cada dia més, un estat d'evident disgust en els nos-
" tres militants. Aquests no estan informats de les qüestions políti-
" ques en la resolució de les quals intervé l'Esquerra, quan els mi-
" litants dels altres Partits i organitzacions reben notícies i de-
" talls complerts de llurs organismes respectius. N'ha estat una pro-
" va ben eloquent l'esdevingut en la recent crisi del Govern de la
" República; totes les organitzacions han tramès als seus organismes
" una informació detallada de llurs activitats. Per contra, nosaltres
" no hem pogut donar la més lleu informació, car no ens ha estat fa-
" cilitada. La reacció dels nostres organismes i militants, és la de
" protesta prop nostra d'aquesta manca d'informació, dient que enfront
" els altres partits i organitzacions, això ens posa en una postura
" difícil, per no dir ridícula. Per la nostra banda, ens fem nostres
" les queixes dels Comitès Departamentals i militants, i esperem que
" voldreu posar remei a una situació anormala, que no fa més que des-
" prestigiar el nostre Partit. Si no es posa remei a aquesta manca
" de nexa entre els organismes dirigents i els militants, creiem que
" automàticament s'esterilitza tota l'actuació de l'Esquerra.

" Per altra banda el nostre company Santiago Vila, ha fet una
" exposició de la situació econòmica i ha volgut informar-nos de la
" seva posició enfront dels problemes que plantejen els fets per ell
" exposats. El Consell Directiu a França ha agrait a l'amic Vila la
" seva gestió i el seu desinterès; i com que aquests dies li arriben,
" amb referència al conjunt d'aquests problemes, diverses comunica-
" cions dels nostres Comitès Departamentals i Locals, es creu obligat,
" fent-se'ls seus, a traslladar-vos els punts de vista que hi tenen
" més estreta relació. Un dels fets a constatar és que, en conjunt,
" els militants han complert amb llur deure, sobretot pel que fa re-
" ferència a la subscripció on el major nombre de donants són militants
" de condició econòmica humil. Per contra, altres que podrien pres-
" tar una cooperació s'han abstenut de fer-ho. I ara, de manera
" cruenta, s'assenyala el fet que el Partit té militants que ocupen
" alts càrrecs en els Governos de Catalunya i de la República i en la
" Mesa i Diputació Permanent del Parlament de la República; molts de-
" partaments i Comitès Locals creuen - i nosaltres compartim en abso-
" lut aquest criteri - que, d'acord amb la norma establerta a Cata-
" lunya, els militants que ocupen càrrecs representatius, haurien de
" cedir mesalment, part dels emoluments que percebeixen, com així ve-
" nen fent-ho en igual cas, els pertanyents a altres partits i orga-
" nitzacions .

" Amb referència al mateix problema econòmic, el Consell ha exa-
" minat el cas d'alguns Comitès Departamentals que no abonaven a la
" Tresoreria les quantitats que els corresponen en concepte de cotit-
" zació dels militants. Aquesta actitud dificulta el normal desenvolupament del nostre Partit, i no pot tolerar-se un moment més aquest
" estat de coses. Hem estudiat les mesures a adoptar i creiem que,
" per començar, sense perjudici de les sancions que puguin prendre's,
" cal advertir clarament que no podran assistir als Plens i Congres-
" sos de l'Esquerra els Departaments que estiguin en descobert de
" pagament. Aquesta mesura hem decidit aplicar-la tot seguit. Amb
" referència al conjunt del problema econòmic del nostre Partit, no
" cal dir que prestarem tota la nostra col·laboració a les mesures
" que poguem adoptar.

" No podriem acabar aquesta lletra sense fer-vos palès l'estat
" d'esperit dels nostres organismes i militants en l'actual moment.
" Creiem que s'imposa reaccionar ràpidament i fer que el Partit ac-
" tui amb decisió i amb la major eficàcia. Actualment s'imposa anar
" al recobriment intern de l'Esquerra. I per a que això sigui possi-
" ble cal establir un nexa entre els organismes del Partit i orientar
" concretament els militants. Per la seva banda, trobareu tota la
" col·laboració del Consell Directiu a França. Només demanem que, en
" justa correspondència, no se'ns ignori i es faciliti la nostra tas-
" ca, com la de tots els organismes del Partit. El que realment re-
" sultaria perillós fora persistir en l'actual inoperància.

" Ens és bon grat aprofitar aquesta circumstància per a reite-
" rar-vos, estimat amic i company, el testimoni més cordial de la
" nostra amistat.

Tolosa del Lengüadoc, 2 de març del 1947.

.....

Seguint les seves deliberacions, el Consell Directiu a França es ratificà en el criteri ja manifestat diverses vegades, en el sentit que els nostres organismes mantinguin bones relacions amb tots els partits i organitzacions reconegudes oficialment per E. R. de C., havent-se d'abstenir, però, de donar la seva adhesió a cap pacte, o bloc de caràcter local o departamental, sense estar-hi autoritzats per la Direcció del Partit, ni prendre part en cap acte públic que pugui posar en perill la bona entesa entre els partits exiliats;

Acordà no reconèixer com a organització política l'anomenada "Conjunció Republicana Resistent de Catalunya" i demanà al Consell Executiu que es faci seu aquest criteri, i el comuniqui a tots els organismes del nostre Partit que radiquin a fora de França. Per tant, el Consell Directiu recomana a tots els organismes i als militants que s'abstinguin de respondre a les convocatories que els hi pogués enviar l'esmentada "Conjunció";

Referent a l'organització femenina del nostre Partit, s'acordà adreçar-se a les diferents Comissions ja constituïdes, demanant que facin conèixer, per tot el 30 d'abril, al Secretariat Permanent el pla d'actuació immediata que entenguin realitzar, per a que aquest una vegada en possessió de tots els elements d'informació, pugui decidir la data de la reunió de Delegades, que tindria lloc el proper mes de maig!

Estudià unes normes a suggerir al Consell Executiu i als representants de les Federacions al Directori, relacionades amb les activitats federatives a l'exili, no previstes en l'Estructuració Orgànica aprovada al Congrés de Tolosa.

Finalment s'acordà traslladar al Consell Executiu totes les qüestions, la resolució de les quals li corresponen.
